

kontrollør — han er ganske vist ene paa sit Kontor — som slet ikke har andet at bestille bogstavelig talt end at skrive op, hvad Vinden er hver Dag. Han bor nemlig paa et Sted, hvor det en Gang har været paatænkt, at der skulde være en Havn, men der er aldrig blevet nogen. Det er nede i Nærheden af Skelskør. Forfatteren Karl Larsen har skrevet en lille Fortælling, som hedder „Tolderen i det hellige Land“, den vil jeg anbefale ærede Medlemmer til Gennemlæsning; det er en lille Fortælling, som er god at faa Forstand af, ogsaa paa Toldfagets Omraade. Der kommer aldrig et eneste Fartøj i den Havn; det eneste fremmede Fartøj, der har været der i mange Aar, er mit Fartøj med mig selv som Chef, og det stikker 3 Fod; det kan lige gaa ind, thi i Indløbet til Havnen er der kun 4 Fod, og jeg skulde da sejle med stor Forsigtighed for ikke at blive siddende. Der sidder saa Kontrolløren, og han skal — ja, fortolde kan han jo ikke, og være Politi kan der jo heller ikke være Tale om her; thi der er ikke Tale om Smugleri paa vore Kyster i vore Dage. Den Polititjeneste, der gøres af Toldvæsenet, er derfor i Grunden meget betydningsløs, men Toldkontrolløren sidder der og nyder sin gode Løn. Han er ikke af de smaa lønnede; han er tværtimod af de godt lønnede; han er en ældre Mand og er Kontrollør og har, som sagt, aldeles ikke andet at bestille end at skrive op, hvad Vinden er.

Jeg kunde dernæst have Lyst til at sige noget om Krydstoldvæsenet, som det vist ogsaa kunde være passende at ofre en Tanke ved denne Lejlighed. Jeg tror, at det er et Væsen, som kunde omdannes ganske betydeligt, og at der virkelig er Trang til at faa det omreguleret, da det koster Staten alt for mange Penge i Forhold til den Nytte, det i Virkeligheden gør. Der er før her i Salen blevet paatalt adskillige Forhold angaaende Krydstoldvæsenet, særlig af det ærede Medlem for Ærø, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa; men jeg vilde alligevel gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om der er gjort noget over for det Forhold, som da blev paatalt, nemlig, at Krydstoldbetjentene ikke maa bo i deres Families Hjem, men skulle bo andetsteds. Er der gjort noget for at ophæve dette — jeg kan gerne sige barbariske — Paabud? Jeg vilde gerne, at de lavtlønnede Embedsmænd blev lønnede højere, men at Pengene saa kom ind paa den Maade, at man afskedigede eller ved Embedsledighed und-

lod at besætte en hel Del af disse Pladser. Det kunde meget let lade sig gøre, og der blev da ikke nogen forøget Udgift for Statskassen.

Nørhave: Den højtærede Minister nævnte, at Strandkontrollørerne særlig havde Polititjeneste at udøve. Saaledes kan det have været for en Del Aar tilbage, da det var nødvendigt af Hensyn til Indsmugling at ansætte Politi ved Stranden, men jeg gad vide, om nogen kan paavise et Tilfælde fra de sidste 30 Aar, hvor de have været nødvendige som Politi. Der er paa vore Kyster ikke Tanke om at indsmugle Varer eller har været det, saa længe jeg kan huske, og jeg tror heller ikke, at det vil finde Sted i Fremtiden. Et saadant Politi kan have været nødvendigt i sin Tid, da der gik Sejlskibe mellem Norge og Jyllands Kyst, men det finder ikke Sted nu. Jeg vilde være taknemmelig, hvis nogen kunde paavise et eneste Tilfælde, hvor en Strandkontrollør har udøvet Politivirksomhed. Den højtærede Minister bemærkede ogsaa, at det, jeg havde oplyst om Gaardmændenes Indtægter, var fejlagtigt, men jeg tror, at alle her, som kende noget til Landmændenes Forhold for Tiden, ville give mig Ret i, at de allerfleste Gaardmænd ikke have det at leve af som disse Embedsmænd, om hvis Lønningsforhøjelse der nu er Tale. Det ærede Medlem for Københavns 11te Kreds (S. Olsen) mente, at det var Storpolitik, at det var politiske Forhold, der gjorde sig gældende, naar man udtalte, at hvis man ikke fik Skatterne ordnede paa en mere retfærdig Maade, skulde man heller ikke forhøje Embedsmændenes Lønninger. Dertil vil jeg svare, at jeg selvfølgelig ogsaa ønsker, at de mindre Embedsmænd, der leve paa Sulteføde, som den højtærede Minister udtalte, faa deres Løn forhøjet; men jeg skal dog tillade mig at mene, at saa længe vore Skatteforhold og Skatteydernes Stilling i det hele er, som den er for Tiden, er der, som jeg ogsaa nævnte til den højtærede Minister, meget faa Landbrugere, der have saa stor en Indtægt, hvorom der er Tale. Jeg tror, at den allerstørste Del af Befolkningen lever under tarveligere Forhold end disse Embedsmænd. Jeg kunde tænke mig, at Lønningerne bleve noget ændrede i den Retning, at man tog noget fra de højere Embedsmænds Lønninger; der er jo Embedsmænd inden for Toldetatens Omraade, som ere oppe ved Lønninger paa 6,000 Kr. og derover. Kunde man ikke der begrænse Lønningerne noget,